

letas ka Daweti mele, et Jehowa se ol-
nud, kes tedda nüüd kelas tullemast werd
ärrawallama. Pärast andis ta Dawe-
tile sedda, mis ta oma poistega ele läk-
kitanud. Daweti südda sai selle targa
moistlikko naese sure kōnne läbbi nenda
waigistud, et ta temma wasto jälle nen-
da ütles: Õnnistud olgo Jehowa Is-
raeli Jumal, kes sind selsinnatsel päwal
on minno wasto läkkitand, ja õnnistud
olgo so tark meel ja õnnistud sinna
isse, kes sa mind sel päwal olled
keelnud tullemast werd ärrawallama.
Dawet laskis siis Abigailit rahhoga är-
raminna; ja kui ta kōio sai nāggi ta
need sured jodud, mis Nabal neile nita-
jattele olli teinud ja et ta isse rõmus ja
täis joobnud olli; agga Abigail ei aṇud
temmale sel õhtul ühtegi teada neist as-
just, mis temmal olli Dawetiga tegge-
mist olnud; teisel päwal agga kui ta peast
olli

olli ärramaggnud, andis Abigail tem-
male need asjad teada, ja se wanna
mees ehmatas nenda ärra, et ta foggo-
ne nenda kui tuimaks sai, ja kōinne pä-
wa pärast sai Jumala nuhtlus ka tem-
ma peäle, et ta sest ka ärrasurri. Kui
Dawet sedda sai kuulda, et Nabal olli
ärrasurnud, tännas temma Jummalat
se hea eest, et temma ei sanud omma
kāt ta kōlge pista; suur Jummal agga
isse omma õigusse ja tarkusse järrel ted-
da nuhhelnud. Pärast läkkitas Dawet
Abigaili jure ja laskis kulada, kas ta
piddi temmale kōl naeseks sama; Abi-
gail wōttis need mehhed hāsti wasto ja
läks ka omma tüdrukuttega Daweti ju-
re, ja nemmad said pari rahwaks.

Beel wōttis Dawet enesele ühhe tei-
se naese Abinoam nimmi, mis nüüd ne
seadusse aial mitte ei sūnni; Sauli tü-
tar agga Mikal olli jo teise mehhele Pal-
tile